

Sevgiye Evet Nefrete Hayır

– fuatturker · 05 Ekim 2012

İnsan, Allah'a güvenip dayandığında yani tevekkül ettiğinde; bereket, bolluk, huzur, mutluluk ve güzellikler içerisinde yaşar. Allah'ın koruması altında olduğunu bilmek, Allah'a imanın önemli bir şartıdır. İnsan Allah'a güvenmiyorsa zaten inanmıyor demektir.

İnkarcı felsefeler toplumda bencillik ruhunu, egoizmi yerleştirir. Bencil kişi, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" mantığındadır. Egoizm çok rahatsız edici, korkunç bir özelliktir. Böyle bir toplumda hak, hukuk tanınmaz; sevgi, şefkat, merhamet ve saygı gibi duygular çok gereksiz görülür.

İnsanın Allah'a olan imanı arttıkça, sevgi gücü de artar. Allah imanında samimi olan her kulunun kalbine bu duyguyu ilham eder. Mümin ise, bu nimeti elde edebilmek için samimi olarak dua eder, bunu Allah'tan sürekli ister; Allah'ı çok daha da fazla sevmek için yine O'na yalvarır. Allah'a olan sevgisi arttıkça Allah'ın yarattığı güzelliklere olan sevgisi de artar. Sonsuz güzellikleri sanatının içinde yaratan Allah'ın Sani sıfatıyla yarattığı güzellikleri sevmede bir sınırı yoktur.

Gerçek ve samimi sevgi; Allah'ın yalnızca samimi inananlara verdiği en büyük nimetlerden biridir. Allah'ın hoşnutluğunu amaç edinmeyenler ve tavsiye ettiği güze ahlakı yaşamayanlar sevginin taklidini yaparlar; gerçek sevgi gibi bir nimete asla ulaşamayacaklardır. Ancak sevmeye ve dostluğu kazanılmaya tek layık olan Yüce Allah, iman etmeyenlere bu sevgiyi vermeyeceğini, yalnızca iman edenler için bir sevgi kılacağını Kuran'da haber verir:

"İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır." (Meryem Suresi, 96)